

Arrest

nr. 203 269 van 27 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. HZAINE *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 30 augustus 2015 België binnen zonder enig identiteitsdocument en vraagt op 1 september 2015 asiel aan. Op 29 juni 2017 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 30 juni 2017 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig uit het subdorp Aminabad, van het dorp Kas Aziz Khan in het district Qarghayi van de provincie Laghman, waar u tot uw vertrek uit Afghanistan steeds hebt gewoond.

U bent niet naar school geweest en hielp uw vader op het land vooraleer u uw training als politieman startte op de 30e dag van de negende maand van 1392 (8/12/2013). U ging naar de politieacademie in Maidan Wardak voor 2,5 maanden, waarna u naar Helmand, district Marja, werd gezonden om er de verkiezingen te beveiligen. U werd bij het checkpoint van Golayi geplaatst, waar u gedurende vier maanden het verkeer op de nabijgelegen weg controleerde. Na die vier maanden ging u naar huis op vakantie voor 2,5 maanden, waarna u terug naar het district Marja van de provincie Helmand werd gezonden. Ditmaal werd u naar het checkpoint van Wat 66, in de regio van Trihk Nawar gestuurd, waar u gedurende zes maanden het checkpoint beveiligde en voertuigen controleerde. Toen u aan het werk was in Helmand, kwam de taliban naar uw huis. Ze bedreigden uw vader en eisten dat u met uw werk zou stoppen en naar hen zou gaan. Uw vader vertelde u dit aan de telefoon. U negeerde dit nieuws en zei aan uw vader dat iemand hem bang wou maken. Na een week kwam de taliban opnieuw naar uw huis en vroegen waarom u niet had gehoorzaamd en dat u hen niet had gerespecteerd. Toen u dit hoorde werd u bang en vertelde u dit tegen uw commandant. Uw commandant zei u dat uw veiligheid in uw dorp uw eigen verantwoordelijkheid was. Twee weken daarna kwamen de taliban voor de derde keer. Ze vertelden uw vader dat ze uw hoofd zouden afhakken als ze u zouden vinden en dat er geen hoop meer was voor uw leven. Na twee maanden ging u naar huis om uw familie te bezoeken. De tweede dag dat u thuis was, ging u naar Darunta. Op dat moment kwam de taliban naar uw huis om u te zoeken. Nadat de taliban vertrok, belde uw vader u om u te waarschuwen. Uw vader vertrok naar Darunta, van waar jullie samen naar Kaboel vertrokken. Van Kaboel vertrok u naar Nimroz waar u twee à drie nachten verbleef, waarna u de grens overstak naar Iran. U bent in sawr 1394 (april – mei 2015) uit Afghanistan vertrokken.

Op 30 augustus 2015 kwam u aan in België, waar u op 1 september 2015 asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara, uw opleidingscertificaat, uw Kabulbankkaart, uw politiebadge en vijf foto's van uzelf tijdens uw werk neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde (recent) verblijf in het district Qarghayi van de provincie Laghman. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en

of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U slaagde er immers niet in te overtuigen dat u afkomstig bent uit het dorp Kas Aziz Kahn, district Qarghayi van de provincie Laghman en/of dat u er voor uw komst naar België woonde.

Zo dient er op gewezen te worden dat uw geografische kennis van de regio waar u van geboorte tot vertrek zou hebben gewoond op verschillende punten te wensen overliet. Wanneer gevraagd naar nabijgelegen dorpen van Kas Aziz Khan, geeft u aan dat er aan de andere kant van de rivier nog dorpen liggen, waarbij u het dorp Charbagh opnoemt (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 20). Volgens de kaart ligt dit dorp aan dezelfde kant van de rivier als uw dorp (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Vervolgens wordt u gevraagd of er nog dorpen aan de andere kant van de rivier liggen, waarop u repliceert dat u niet aan de overkant van de rivier bent geweest en dat u naar Surkhakan bent geweest (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 20). Volgens de kaart ligt Surkhakan net wel aan de andere kant van de rivier (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Daarenboven geeft u aan dat u naar Jalalabad (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 14), Kaboel (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 6) en Mehtarlam (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 13) bent geweest, waarvoor u eveneens de rivier zou moeten overgestoken hebben (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt naar de omliggende dorpen van Kaz Aziz Khan noemt u Aminabad, Taragar, Meya Banda, Mansoor, Merano en Firzabad op (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 13). Gevraagd naar de subdorpen van Kaz Aziz Khan, noemt u opnieuw Aminabad, Mansoor en Meya Banda op, naast Qala Mira en Peroz Abad (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 19). Volgens de kaart liggen Mansoor, Meya Banda en Perozabad aan de overkant van de rivier en zijn dit geen subdorpen van Kas Aziz Kahn. Charbagh situeerde u dan weer aan de andere kant van de rivier (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 26), wat volgens de kaart aan dezelfde kant van de rivier ligt als uw dorp (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Daarenboven wist u dichtbijgelegen dorpen als Shor Ghondi (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 26) en Ganda Ghar (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27) niet te situeren. Dichtgelegen dorpen als Kolalan en Darzyan situeerde u in de richting van Charbagh (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 26), wat niet overeenkomt met de werkelijke locatie van deze dorpen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd welke districten er aan uw district grenzen, noemt u eerst Surkhrod op, dat in de richting van Darunta ligt, en Azra. Volgens de kaart is het district van Azra een district van de provincie Logar, en grenst dit district niet aan Qarghayi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U zegt dan dat er nog een district is waarvan u de naam vergeten bent. Opnieuw gevraagd welke districten er aan uw district grenzen, zegt u dat er nog andere districten zijn maar dat u het niet weet, waarna u Bad Pakh nog opnoemt (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 25). Vervolgens wordt u gevraagd welke districten van Laghman aan uw eigen district grenzen, waarop u zegt dat u niet in op u komt en dat u denkt dat het district van Dawlat Shah is (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 25). In werkelijkheid grenst uw district, Qarghayi, aan Mehtarlam, Surobi, Hesarak, Khogyani, Surkhrod, Behsud, Alingar en Bad Pakht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd om Khogyani te situeren, situeert u dit district in de richting van Azra (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27). Verder bleek u grotere steden in uw regio als Puli Alam en Asadabad niet te kennen (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27).

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw kennis van het dorp waar u altijd gewoond zou hebben, niet kan overtuigen. Het dorp Kas Aziz Khan bestaat, volgens informatie waarover het CGVS beschikt, uit twee delen: enerzijds het dorp en anderzijds een recentere neerzetting – township – waarin voornamelijk voormalige vluchtelingen wonen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze twee delen worden van elkaar gescheiden door een weg (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt of er voormalige vluchtelingen in Kas Aziz Khan wonen, zegt u dat er van Pakistan mensen terugkwamen (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23). Gevraagd om hoeveel mensen het gaat, zegt u dat het op dat moment om acht à tien families ging, maar dat u hoorde dat er recent veel mensen uit Pakistan zijn teruggekeerd en dat het er nu meer zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, waren er in 2012 al 665 families van voormalige vluchtelingen uit Pakistan of 3.990 personen die zich in 2002 in uw dorp gevestigd hadden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U wordt vervolgens gevraagd of er mensen in Kas Aziz Khan wonen die vroeger vluchteling waren, waarop u repliceert dat mensen van Kas Aziz Khan altijd daar waren, en dat er ook mensen van de Shari-etnie wonen (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23).

Verder verklaarde u dat de mensen in uw dorp Pasjtoenen en Pashayees zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is de populatie van Kas Aziz Khan overwegend Pasjtoen, met een Tadzjiekse minderheid (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Daarenboven bleek uw kennis over de dagelijkse werkzaamheden van de dorpingen van Kas Aziz Khan beperkt. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, gaat 80% van de bevolking van de recentere site, waar voornamelijk voormalige vluchtelingen wonen, werken als arbeider in Jalalabad, Kaboel en Kandahar. 30% van de totale bevolking van het dorp gaat dagelijks buiten het dorp als arbeiders werken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of er veel mensen in Kas Aziz Khan in andere dorpen of steden, bijvoorbeeld in Jalalabad, werken, zegt u dat de meerderheid van de bevolking chauffeurs, winkeliers en arbeiders zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 22). Gevraagd waar de meerderheid van de mensen in Kas Aziz Khan werkt, zegt u dat niemand dat weet en dat u weet dat er winkeliers en arbeiders zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 22).

Verder doet ook uw kennis over de landbouw in uw dorp vragen rijzen. U verklaart dat u samen met uw vader op het land werkte voordat u in dienst ging bij de politie, en dat er graan, rijst en tarwe op uw velden stond (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 18). Gevraagd wanneer de tarwe wordt gezaaid, zegt u dat het in de winter wordt gezaaid. U weet niet welke maand (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27). Gevraagd wanneer de tarwe wordt geoogst, zegt u dat dit gebeurt wanneer het warm is (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). Gevraagd naar de maand, antwoordt u dat dit in hamal (maart-april) of jawza (mei-juni) gebeurt. In werkelijkheid wordt de tarwe in Laghman in de herfst geplant en in mei-juni geoogst (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wanneer de maïs geplant wordt, zegt u dat het geplant wordt wanneer het koud is (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). U weet niet in welke maand dit is. Maïs wordt echter geplant in de zomer. Gevraagd wanneer de maïs geoogst wordt, zegt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). U verklaart dit gebrek aan kennis aan het feit dat u zelf geen landbouwer was en louter uw vader hielp met de tractor (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). Gezien u daarna zelf verklaart dat vooral deze gewassen veel worden gekweekt in uw regio (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28-29), is deze uitleg niet voldoende om uw onwetendheid hierover te verklaren.

Verder wijzen nog enkele andere verklaringen over uw identiteit erop dat u niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking die van u verwacht wordt.

Zo verklaart u analfabeet te zijn (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 3). Bij het tweede gehoor gaf u aan dat u over een Facebookprofiel beschikt en u gaf de naam van dit Facebookprofiel (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 19). U wordt vervolgens gevraagd of u kunt lezen of schrijven, waarop u antwoordt dat u dit niet kan (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 19). Dit Facebookprofiel toont echter dat u een reactie schrijft bij een foto. Daarenboven hebt u verschillende foto's geplaatst, video's gedeeld en informatie over uzelf geplaatst en staat er op uw Facebookprofiel te lezen dat u studeert aan de universiteit van Leuven (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Bovendien zijn uw verklaringen over uw tewerkstelling als politieman twijfelachtig. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u nergens dat u bij de gespecialiseerde Afghan National Civil Order Police (ANCOP) werkte. U verklaarde louter een "gewone politieman" te zijn geweest (vragenlijst CGVS, vraag 3.5 en DVZ, p. 5). Op het CGVS verklaart u dat u bij de gespecialiseerde Afghan National Civil Order Police zat (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 13). Bovendien is het wederom vreemd dat u analfabeet zou zijn gezien uit informatie blijkt dat een lees- en schrijfvaardigheid van de zesde graad een vereiste is voor leden van de ANCOP. Uit informatie blijkt verder dat voor "satanman" (non-commissioned officers) – zoals op uw badge vermeld staat – een opleiding van negen jaar vereist wordt. Uw verklaringen dat u tijdens uw werk voor de ANCOP steeds checkpoints op een weg zou bemannen en auto's zou controleren valt ook maar moeilijk te rijmen met informatie over de ANCOP waaruit blijkt dat de missie van ANCOP bestaat uit handhaven van de openbare orde in de zeven grootste steden van Afghanistan, te dienen als "rapid-reaction force" ter ondersteuning van de Afghaanse politie in noodgevallen en een mobiele politieaanwezigheid bieden in gebieden met een hoge dreiging. In hun training van zestien weken wordt de nadruk gelegd op controleren van menigtes, stedelijke tactische operaties, tribale relaties en ethiek. Dat u verklaart steeds auto's te hebben moeten controleren op checkpoints doet, gezien bovenstaande informatie, verdere twijfels rijzen.

Verder verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat uw eerste periode in Helmand vier maanden bedroeg (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 8). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u dat die eerste periode in Helmand zes maanden bedroeg (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat het misschien vier maanden was, dat het lang geleden is en dat het niet in uw geheugen blijft (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 12). Tijdens het eerste gehoor verklaart u dat u tijdens de tweede periode in Helmand zes maanden daar werkte (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 12). Tijdens het tweede gehoor verklaart u dat u tijdens de tweede periode in Helmand er vier of vijf maanden verbleef (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 12). Gezien u maar twee periodes in Helmand verbleef en dat uw werkzaamheden voor politie de aanleiding was van uw vervolging door de taliban, is dit vreemd.

Gelet op dit alles, en in het bijzonder op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recent verblijf in het district Qarghayi in de provincie Laghman kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in de provincie Laghman hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde taskara, de Kabulbankkaart en het opleidingscertificaat doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Door de wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben Afghaanse documenten slechts enige bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien is het opvallend dat uw taskara uit 1391 afgestempeld is met een stempel van 1383. Ook de badge en de foto's kunnen niet overtuigen van uw werk bij de ANCOP. Op de badge staat niets vermeld over de ANCOP. Er staat slechts "Afghaanse Nationale Politie". Ook op uw uniform staat nergens ANCOP vermeld hoewel uit informatie blijkt dat dit wel op deze uniformen vermeld staat.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25 november 2016 en 6 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. U werd er in begin van het gehoor op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent

en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Tijdens het gehoor van 6 juni 2017 werd u uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats en/of feitelijke herkomst uit Qarghayi, Laghman, Afghanistan, maar u verklaarde bij uw initiële verklaringen te blijven (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 4, eerste, tweede en derde lid, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Na een korte theoretische uiteenzetting over de medewerkingsplicht benadrukt verzoeker dat hij zijn uiterste best gedaan heeft om duidelijkheid te scheppen over zijn recente plaats van herkomst en dat hij duidelijk heeft aangegeven waarom hij tijdens de procedure in de onmogelijkheid verkeerde om meer documenten af te geven. Verzoeker laat tevens gelden dat hij tijdens het interview dat plaatsvond op 25 november 2016 heel wat correcte informatie heeft meegedeeld over zijn plaats van herkomst, waarna hij citeert uit het gehoorverslag. Hij meent dat de commissaris-generaal deze informatie volledig links laat liggen en nalaat toe te lichten waarom hij deze verklaringen niet op dezelfde wijze in acht heeft genomen als zijn verklaringen tijdens het tweede verhoor.

Bovendien betoogt verzoeker dat hij zich fysiek zeer slecht voelde tijdens het tweede interview op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), nu dit interview plaats vond tijdens de ramadan en hij die ochtend niet had gegeten. Hierdoor had hij zware hoofdpijn en kon hij zich zeer moeilijk concentreren om exacte plaatsbeschrijvingen te geven. Verzoeker geeft aan dat hij op een bepaald moment zelfs duizelig werd.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden;*
- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben;*
- 3) “omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.*
- 4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.*

Deze elementen toegepast op verzoeker:

- 1) zich buiten het land van herkomst bevinden*

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 1 september 2015.

- 2) een gegronde vrees voor vervolging hebben*

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Verweerster haalt in de bestreden beslissing aan dat verzoeker er niet in geslaagd zou zijn aannemelijk te maken Afghanistan te zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire beschermingsstatus loopt.

Dit strookt evenwel niet met de werkelijkheid. Verzoeker werd in zijn land van herkomst immers bedreigd door de Taliban. Bijgevolg zullen de rechten van verzoeker ernstig geschonden worden bij gedwongen terugkeer.

- Beroep van verzoeker

Verweerster beslist ten onrechte in bestreden beslissing dat het ongeloofwaardig zou zijn dat verzoeker politieagent werkzaam was bij Afghan National Civil Order Police (ANCOP).

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij bij ANCOP werkte. Verzoeker legt in dit kader verschillende foto's voor van hem aan het werk in zijn uniform (stuk 22).

Gedurende het beide interviews bij verweerster vertelde verzoeker uitvoerig over zijn beroep als politieagent:

“Wie was jouw baas? Major Commander Khail Samowal. Dus zijn rang is Major Commander? Ja. Het is majoor. Wat was het symbool van die rang? Een schaar en drie sterren. Zit er nog een rang tussen uw rang en dat van uw baas? Zijn rang is ver boven die van mij omdat hij een commandant is. Wat was jouw rang? Van mij of mijn baas? Van jou. Sarman. Zal ik ze tekenen? Ja, graag (AZ tekent de rangen) Dat was mijn rang, dit is de tweede, dat is de eerste. Dat is Sarman.”

(Administratief dossier verweerster, gehoorverslag van verzoeker, gehoor op 25 november 2016, p. 13-14)

“Wat waren uw taken? Patrouilleren, en kijken of er niemand een roadside mine plant. Wat waren uw dagelijkse activiteiten? Het was patrouilleren, 3u tijdens de dag en 3u tijdens de nacht. Waren er ooit incidenten toen u daar was? Onze voertuigen waren onder aanval, ze viel het nationaal leger aan en de buitenlandse troepen.”

(Administratief dossier verweerster, gehoorverslag van verzoeker, gehoor op 6 juni 2017, p. 7)

Verweerster blijft echter volharden in haar standpunt dat het relaas van verzoeker wat betreft zijn job niet geloofwaardig zou zijn. Toch legt verzoeker zeer duidelijk bewijs voor en legt hij coherente verklaringen af gedurende beide interviews bij verweerster.

- Analfabetisme

Verweerster laat na in bestreden beslissing in acht te nemen dat verzoeker analfabeet is. Echter is verzoeker steeds analfabeet geweest. Zijn facebookpagina wordt bijvoorbeeld door zijn vrienden onderhouden aangezien hij zelf niet kan lezen en schrijven. Anno 2017 is dit uiterst vanzelfsprekend aangezien verzoeker mee wil zijn met sociale media.

"Ben je naar school geweest? Neen ik ben niet naar school geweest."

(Administratief dossier verweerster, gehoorverslag van verzoeker, gehoor op 25 november 2016, p. 4)

Verweerster daarentegen houdt geen rekening met het feit dat verzoeker analfabeet is en zijn onmogelijkheid om te lezen en te schrijven.

3) omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging

Volgens de Raad van State en de heersende rechtsleer:

'Ook de persoon die, alhoewel zelf geenszins politiek actief, aantoont dat hij of zij het slachtoffer wordt of dreigt te worden van een vervolging die duidelijk geïnspireerd is door politieke motieven, zou kunnen worden erkend. Het is evenmin noodzakelijk dat de asielzoeker zelf politiek is geëngageerd geweest om het voorwerp van vervolging uit te maken o.w.v. ras of van bepaalde sociale groep'

(Van Heule D., o.c., nr. 103 en R.v.St. nr. 66634, 9/6/1997, R.i.V. 1997, afl. 4,20).

Bovendien moeten de stavingsfeiten enkel betrekking hebben op de asielzoeker persoonlijk. Minstens zal het cumulatief effect van de inbreuken als vervolging moeten aanzien worden (CPRR (2° kamer) nr. F069, 4 maart 1992, gecit. bij Van Heule D., o.c., nr. 60).

Verzoeker heeft zijn land van herkomst moeten verlaten omdat hij bedreigd werd door de Taliban omdat hij werkzaam was bij ANCOP.

4) de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Volgens de heersende rechtsleer:

"De asielzoeker zal moeten aannemelijk maken dat de autoriteiten op de hoogte zijn van zijn of haar politieke overtuiging of hem of haar een politieke overtuiging toeschrijven, dat die overtuiging door de overheid niet wordt getolereerd; en dat hij of zij gezien de situatie in het land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging wegens die politieke overtuiging"

(Van Heule D., o.c., nr. 105).

"Traditioneel aanvaarden rechtspraak en rechtsleer dat deze onmogelijkheid het gevolg kan zijn van het actieve optreden door de overheden in het land van herkomst omdat zij de vervolgende partij zijn, of omdat zij de bescherming juridisch of feitelijk hebben opgeheven. Anderzijds kan zij voortvloeien uit het feit dat de overheid in de onmogelijkheid verkeert om bescherming te bieden, ook al zou zij dat willen"

(Van Heule D., o.c., nr. 106, zie ook Handbook on procedures and Criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, UNHCR 1979, reedited, Geneva, January 1992, nr. 97 - 100).

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen. Verzoeker heeft problemen met de Taliban in Afghanistan. De Afghaanse overheid kan zichzelf niet beschermen tegen de Taliban, laat staan z'n burgers.

Het huidige middel is gegrond."

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 A van het Verdrag van Genève, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het middel zet verzoeker het volgende uiteen over zijn risicoprofiel:

"Hoewel verweerster twijfelt aan de tewerkstelling van verzoeker, was verzoeker werkzaam bij de Afghan National Civil Order Police (ANCOP).

Verweerster houdt in de bestreden beslissing onvoldoende rekening met het specifieke risicoprofiel van verzoeker, zoals "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum seekers from Afghanistan" van 19 april 2016.

Uit dat rapport blijkt duidelijk dat verzoeker geïmigreerd kan worden omwille van zijn werk bij de politie.

"b) Members of the ANP and ALP 222 Afghan security forces, particularly the ANP, continue to be the object of targeted campaigns.²²³ Since the withdrawal of most foreign combat forces in 2014, police bases and checkpoints have been increasingly targeted in attacks by AGEs.²²⁴ ANP police officers have been targeted both on duty and off duty."

(stuk 3, UNHCR, "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum – seekers from Afghanistan", 19 april 2016, te consulteren via: <http://www.refworld.org/docid/570f96564.html>)

Politieagenten zijn vaak het doelwit van aanslagen gepleegd door de Taliban.

"At least 25 policemen were killed early Sunday morning when Taliban militants stormed multiple security checkpoints in Afghanistan's volatile southern province of Zabul.

The Taliban initiated the attacks as part of a spring offensive that has inflicted heavy losses on government security forces.

A group of Taliban fighters armed with heavy and light weapons launched coordinated attacks on several police checkpoints in Shajoy district of Zabul province, killing 25 policemen," provincial governor Bismillah Afghanmal told AFP."

(stuk 20: Foxnews world, Taliban attacks kill at least 25 Afghan Police, 21 mei 2017, te consulteren op <http://www.foxnews.com/world/2017/05/21/taliban-attacks-kill-at-least-25-afghan-police.html>)

"A pair of suicide bombings, both claimed by the Taliban, struck the Afghan capital, Kabul, on Wednesday, an Afghan official said. Najib Danish, deputy spokesman for the Interior Ministry, said that one bomber targeted the gates of a police station in western Kabul as part of a coordinated attack and that a gun battle between police and an unknown number of armed attackers was ongoing." (stuk 21: CBS News, Gun battle after Taliban suicide bomber targets Afghan police, 1 maart 2017, te consulteren op <http://www.cbsnews.com/news/kabul-suicide-bombing-taliban-attack-afghanistan-police-intelligence-service/>)

Verzoeker beschikt wel degelijk over een risicoprofiel waardoor hij dient te worden erkend als vluchteling.

Dit middel is dienaangaande gegrond."

2.1.4. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Na een korte theoretische uiteenzetting laat verzoeker nogmaals gelden dat ten onrechte wordt getwijfeld aan zijn afkomst uit het dorp Shangana in het district Qarghai in de provincie Laghman. Hij verwijst hierbij naar zijn uiteenzetting in het eerste middel.

In ondergeschikte orde, indien geoordeeld zou worden dat zijn recente afkomst niet kan worden vastgesteld, voert verzoeker aan dat rekening moet worden gehouden met zijn Afghaanse nationaliteit. Hierover is echter geen enkele motivering terug te vinden in de bestreden beslissing.

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient volgens verzoeker telkens aan de hand van de meest actuele situatie beoordeeld te worden. Verzoeker merkt op dat de commissaris-generaal de plicht heeft om aangaande volatiele situaties de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

Vervolgens verwijst verzoeker naar – en citeert hij uit – het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016.

Tevens stelt hij dat ook uit het rapport *“General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul”*, laatst geüpdatet op 19 juli 2017, een stijging van het geweld in Afghanistan blijkt.

Volgens verzoeker neemt het geweld op dit moment zodanig grote proporties aan dat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict.

Bovendien meent verzoeker dat hij bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan aan zijn lot zal worden overgelaten op de luchthaven van Kabul en *de facto* een “IDP” (*“internal displaced person”*) wordt, nu het ontbreken van een *“overeenkomst”* tussen België en Afghanistan tot gevolg heeft dat Afghanen die uit België worden uitgewezen niet beschouwd worden als *“terugkeerders”* en dus voor de Afghaanse overheid niet bestaan. Bovendien krijgen ze geen hulp van het MoRr (Afghaanse Ministerie voor vluchtelingen en terugkeerders), die normalerwijze hulp biedt aan vluchtelingen om zich te kunnen vestigen in de regio van herkomst. Verzoeker meent dan ook te zullen worden overgeleverd aan het geweld en de gewapende groeperingen. Voorts stelt verzoeker dat men in de onmogelijkheid is om zich te vestigen en dat hen de noodzakelijke toegang tot de basiszorg, waaronder onderwijs en gezondheidszorg, worden ontzegd. Hij verwijst hiervoor naar het rapport *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan”* van 19 april 2016.

Hoewel hij meent te moeten worden beschouwd als een “IDP” en niet als een *“terugkeerder”*, wijst verzoeker via een citaat uit het rapport *“Displacement, The New 21st Century Challenge”* van UNHCR van 9 juni 2013 tevens op de precare positie van de Afghaanse *“terugkeerders”*, die een bijzondere categorie van *“people of concern”* vormen.

Voorts betoogt verzoeker dat ook het risico op mensonwaardige behandelingen in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet hoog is aangezien de broodnodige humanitaire hulp heel beperkt blijft. Verzoeker acht de interpretatie van de commissaris-generaal van de subsidiaire beschermingsstatus te beperkt. Deze focust zich op de aanwezigheid van een aanhoudend gewapend conflict in een regio om al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, doch verwaarloost de humanitaire gevolgen die een gewapend conflict met zich meebrengt. Ook al neemt de ernst van het gewapend conflict in een bepaalde regio af, het geweld blijft volgens verzoeker sluimeren en de levensomstandigheden blijven mensonwaardig. Opbouw is een werk van lange adem. Verzoeker meent dat zolang de veiligheidssituatie in de omliggende regio's niet verbetert, de adequate en nodige humanitaire hulp uitblijft.

Ten slotte betoogt verzoeker dat de vrees dat de terugtrekking van de buitenlandse troepen zal omslaan in een burgeroorlog steun vindt in de huidige veiligheidssituatie, die allermint stabiel te noemen is, en dat het op heden niet aangewezen is om mensen terug te sturen naar een dermate onveilig en onstabiel land.

Om al de voorgaande redenen acht verzoeker het duidelijk onterecht dat de commissaris-generaal hem geen subsidiaire bescherming toekent.

2.1.5. In een vijfde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4, § 2, a) en/of b), van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“Er dient overeenkomstig artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet bijkomende bescherming geboden te worden aan personen die bij een terugkeer naar hun land van herkomst zullen blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandeling.

Verweerster verzaakt, net zoals bij artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, ook om te motiveren op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, terwijl verzoeker, net omwille van zijn werk bij de politie een groot risico loopt, zoals vermeldt in deze artikelen.

Uit boven gaande objectieve informatie (zie tweede middel) blijkt zonder meer dat personen die te werk gesteld zijn bij de politie een risicoprofiel bezitten en blootgesteld worden aan geweld.

Het is voor verzoeker dan ook onmogelijk om terug te keren naar Afghanistan. Gezien het kwetsbare profiel van verzoeker loopt hij, in geval van terugkeer naar het land van herkomst, zonder enige twijfel

een groot risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Hierover werd in de bestreden beslissing geen enkele motivatie toegevoegd.

Gelet op hetgeen hierboven werd uiteengezet en overeenkomstig artikel 48/4, § 2 a) en / of b) moet aan verzoeker het subsidiaire beschermingsstatuut worden toegekend.

Het middel is bijgevolg gegrond.”

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden de volgende stavingstukken gevoegd:

- “UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan”, UNHCR, 19 april 2016, te consulteren via <http://www.refworld.org/docid/570f96564.html>;
- “Taliban attacks kill at least 25 Afghan Police”, Foxnews world, 21 mei 2017, te consulteren op <http://www.foxnews.com/world/2017/05/21/taliban-attacks-kill-at-least-25-afghan-police.html>;
- “Gun battle after Taliban suicide bomber targets Afghan police”, CBS News, 1 maart 2017, te consulteren op <http://www.cbsnews.com/news/kabul-suicide-bombing-taliban-attack-afghanistan-police-intelligence-service/>;
- “General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul”, European Country of Origin Information Network, 19 juni 2017, te consulteren via <https://www.ecoi.net/news/188769::afghanistan/101.general-security-situation-in-afghanistan-and-events-in-kabul.htm>;
- “UNHCR Global Trends 2012. Displacement, The New 21st Century Challenge”, UNHCR, 9 juni 2013, te consulteren via <http://www.unhcr.org/51bacb0f9.html>;
- foto's van verzoeker in politieuniform.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een verklaring van de dorpsoudsten van het dorp Kas Aziz Khand van het district Qarghai, met voor eensluidende vertaling, neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.3.3. Ontvankelijkheid van de middelen

Aangaande de door verzoeker in het eerste middel aangevoerde schending van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling is overgenomen in de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde (recent) verblijf in het district Qarghayi van de provincie Laghman, nu (i) zijn geografische kennis van de regio op verschillende punten te wensen overliet, (ii) zijn kennis van het dorp waar hij altijd gewoond zou hebben niet kan overtuigen, (iii) zijn kennis over de dagelijkse werkzaamheden van de dorpingen van Kas Aziz Khan beperkt bleek te zijn, en (iv) zijn kennis over de landbouw in zijn dorp vragen doet rijzen. Bovendien achtte de commissaris-generaal verzoekers verklaringen over zijn tewerkstelling als politieman twijfelachtig.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij de aanvang van de asielpprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De plicht tot medewerking vereist dus van verzoeker dat hij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit, zijn nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande verzoeker er bij de aanvang van zijn gehoren op het CGVS op gewezen werd hoe belangrijk het was dat hij de waarheid sprak over zijn reële situatie voor zijn vertrek naar België (adm. doss., stuk 12, map met 'landeninformatie'), blijkt uit het geheel van de door hem afgelegde verklaringen duidelijk dat hij niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Verzoeker biedt de Belgische asielinstanties immers geen zicht op zijn herkomst.

Zo stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker er niet in slaagde te overtuigen dat hij afkomstig is uit het dorp Kas Aziz Kahn, in het district Qarghayi van de provincie Laghman. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende overwegingen:

“Zo dient er op gewezen te worden dat uw geografische kennis van de regio waar u van geboorte tot vertrek zou hebben gewoond op verschillende punten te wensen overliet. Wanneer gevraagd naar nabijgelegen dorpen van Kas Aziz Khan, geeft u aan dat er aan de andere kant van de rivier nog dorpen liggen, waarbij u het dorp Charbagh opnoemt (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 20). Volgens de kaart ligt dit dorp aan dezelfde kant van de rivier als uw dorp (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Vervolgens wordt u gevraagd of er nog dorpen aan de andere kant van de rivier liggen, waarop u repliceert dat u niet aan de overkant van de rivier bent geweest en dat u naar Surkhakan bent geweest (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 20). Volgens de kaart ligt Surkhakan net wel aan de andere kant van de rivier (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Daarenboven geeft u aan dat u naar Jalalabad (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 14), Kaboel (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 6) en Mehtarlam (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 13) bent geweest, waarvoor u eveneens de rivier zou moeten overgestoken hebben (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt naar de omliggende dorpen van Kaz Aziz Khan noemt u Aminabad, Taragar, Meya Banda, Mansoor, Merano en Firzabad op (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 13). Gevraagd naar de subdorpen van Kaz Aziz Khan, noemt u opnieuw Aminabad, Mansoor en Meya Banda op, naast Qala Mira en Peroz Abad (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 19). Volgens de kaart liggen Mansoor, Meya Banda en Perozabad aan de overkant van de rivier en zijn dit geen subdorpen van Kaz Aziz Kahn. Charbagh situeerde u dan weer aan de andere kant van de rivier (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 26), wat volgens de kaart aan dezelfde kant van de rivier ligt als uw dorp (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Daarenboven wist u dichtbijgelegen dorpen als Shor Ghondi (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 26) en Ganda Ghar (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27) niet te situeren. Dichtgelegen dorpen als Kolalan en Darzyan situeerde u in de richting van Charbagh (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 26), wat niet overeenkomt met de werkelijke locatie van deze dorpen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd welke districten er aan uw district grenzen, noemt u eerst Surkhrod op, dat in de richting van Darunta ligt, en Azra. Volgens de kaart is het district van Azra een district van de provincie Logar, en grenst dit district niet aan Qarghayi (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U zegt dan dat er nog een district is waarvan u de naam vergeten bent. Opnieuw gevraagd welke districten er aan uw district grenzen, zegt u dat er nog andere districten zijn maar dat u het niet weet, waarna u Bad Pakh nog opnoemt (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 25). Vervolgens wordt u gevraagd welke districten van Laghman aan uw eigen district grenzen, waarop u zegt dat u niet in op u komt en dat u denkt dat het district van Dawlat Shah is (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 25). In werkelijkheid grenst uw district, Qarghayi, aan Mehtarlam, Surobi, Hesarak, Khogyani, Surkhrod, Behsud, Alingar en Bad Pakht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd om Khogyani te

situëren, situeert u dit district in de richting van Azra (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27). Verder bleek u grotere steden in uw regio als Puli Alam en Asadabad niet te kennen (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27).

Voorts dient opgemerkt te worden dat uw kennis van het dorp waar u altijd gewoond zou hebben, niet kan overtuigen. Het dorp Kas Aziz Khan bestaat, volgens informatie waarover het CGVS beschikt, uit twee delen: enerzijds het dorp en anderzijds een recentere neerzetting – township – waarin voornamelijk voormalige vluchtelingen wonen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Deze twee delen worden van elkaar gescheiden door een weg (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt of er voormalige vluchtelingen in Kas Aziz Khan wonen, zegt u dat er van Pakistan mensen terugkwamen (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23). Gevraagd om hoeveel mensen het gaat, zegt u dat het op dat moment om acht à tien families ging, maar dat u hoorde dat er recent veel mensen uit Pakistan zijn teruggekeerd en dat het er nu meer zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, waren er in 2012 al 665 families van voormalige vluchtelingen uit Pakistan of 3.990 personen die zich in 2002 in uw dorp gevestigd hadden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U wordt vervolgens gevraagd of er mensen in Kas Aziz Khan wonen die vroeger vluchteling waren, waarop u repliceert dat mensen van Kas Aziz Khan altijd daar waren, en dat er ook mensen van de Shari-etnie wonen (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23).

Verder verklaarde u dat de mensen in uw dorp Pasjtoenen en Pashayees zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 23). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is de populatie van Kas Aziz Khan overwegend Pasjtoen, met een Tadzjiekse minderheid (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Daarenboven bleek uw kennis over de dagelijkse werkzaamheden van de dorpingen van Kas Aziz Khan beperkt. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, gaat 80% van de bevolking van de recentere site, waar voornamelijk voormalige vluchtelingen wonen, werken als arbeider in Jalalabad, Kaboel en Kandahar. 30% van de totale bevolking van het dorp gaat dagelijks buiten het dorp als arbeiders werken (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of er veel mensen in Kas Aziz Khan in andere dorpen of steden, bijvoorbeeld in Jalalabad, werken, zegt u dat de meerderheid van de bevolking chauffeurs, winkeliers en arbeiders zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 22). Gevraagd waar de meerderheid van de mensen in Kas Aziz Khan werkt, zegt u dat niemand dat weet en dat u weet dat er winkeliers en arbeiders zijn (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 22).

Verder doet ook uw kennis over de landbouw in uw dorp vragen rijzen. U verklaart dat u samen met uw vader op het land werkte voordat u in dienst ging bij de politie, en dat er graan, rijst en tarwe op uw velden stond (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 18). Gevraagd wanneer de tarwe wordt gezaaid, zegt u dat het in de winter wordt gezaaid. U weet niet welke maand (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 27). Gevraagd wanneer de tarwe wordt geoogst, zegt u dat dit gebeurt wanneer het warm is (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). Gevraagd naar de maand, antwoordt u dat dit in hamal (maart-april) of jawza (mei-juni) gebeurt. In werkelijkheid wordt de tarwe in Laghman in de herfst geplant en in mei-juni geoogst (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wanneer de maïs geplant wordt, zegt u dat het geplant wordt wanneer het koud is (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). U weet niet in welke maand dit is. Maïs wordt echter geplant in de zomer. Gevraagd wanneer de maïs geoogst wordt, zegt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). U verklaart dit gebrek aan kennis aan het feit dat u zelf geen landbouwer was en louter uw vader hielp met de tractor (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28). Gezien u daarna zelf verklaart dat vooral deze gewassen veel worden gekweekt in uw regio (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 28-29), is deze uitleg niet voldoende om uw onwetendheid hierover te verklaren."

Door in het eerste middel te benadrukken dat hij zijn uiterste best gedaan heeft om duidelijkheid te scheppen over zijn recente plaats van herkomst en dat hij duidelijk heeft aangegeven waarom hij tijdens de procedure in de onmogelijkheid verkeerde om meer documenten af te geven, slaagt verzoeker er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

De informatie die verzoeker tijdens het eerste interview van 25 november 2016 wel heeft kunnen geven over zijn voorgehouden plaats van herkomst, doet aan de voorgaande conclusies aangaande zijn ongeloofwaardige herkomst geen afbreuk. Zijn kennis van de namen van de omliggende dorpen en districten, weegt immers niet op tegen de hogervermelde vaststellingen inzake zijn geografische kennis van zijn voorgehouden regio van herkomst. De namen van deze dorpen en districten kunnen immers eenvoudig worden ingestudeerd.

Zo verzoeker er in het eerste middel tevens op wijst dat hij zich tijdens het interview op het CGVS fysiek zeer slecht voelde, wordt opgemerkt dat dit geenszins de vele lacunes in zijn kennis over zijn voorgehouden regio van herkomst vergoelijkt. Uit het loutere gegeven dat hij duizelig was, kan immers niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om eenvoudige vragen te beantwoorden over zijn regio van herkomst. Verzoeker heeft overigens pas op het einde van zijn gehoor van 6 juni 2017 te kennen gegeven dat hij duizelig was. Op de momenten dat gepeild werd naar zijn kennis over zijn regio van herkomst heeft hij dit element niet ingeroepen ter verklaring van zijn lacunaire antwoorden. Uit het gehoorverslag blijkt overigens dat verzoeker op bepaalde vlakken wel in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen. Het gehoor heeft op een normale wijze plaatsgevonden en verzoeker gaf geen blijk van ernstige problemen omwille van zijn zware hoofdpijn of duizeligheid (adm. doss., stuk 12, map met 'landeninformatie'). Niets wijst er aldus op dat de toestand van verzoeker tijdens het gehoor dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt en dat daardoor de talrijke gebreken in zijn kennis over zijn regio, (de landbouw in) zijn dorp en de dagelijkse werkzaamheden van de dorpingen kunnen worden verklaard. Van verzoeker, die beweert van het dorp Kas Aziz Kahn, in het district Qarghayi van de provincie Laghman afkomstig te zijn, mag dan ook verwacht worden dat hij een aantal essentiële kennisvragen aangaande zijn regio van herkomst correct kan beantwoorden.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat hij van het dorp Kas Aziz Kahn, in het district Qarghayi van de provincie Laghman afkomstig is. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met de taliban omwille van zijn werk als politieman, blijkt eens te meer uit zijn twijfelachtige verklaringen over zijn tewerkstelling als politieman. In de bestreden beslissing wordt hierover het volgende opgemerkt:

"Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u nergens dat u bij de gespecialiseerde Afghan National Civil Order Police (ANCOP) werkte. U verklaarde louter een "gewone politieman" te zijn geweest (vragenlijst CGVS, vraag 3.5 en DVZ, p. 5). Op het CGVS verklaart u dat u bij de gespecialiseerde Afghan National Civil Order Police zat (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 13). Bovendien is het wederom vreemd dat u analfabeet zou zijn gezien uit informatie blijkt dat een lees- en schrijfaardigheid van de zesde graad een vereiste is voor leden van de ANCOP. Uit informatie blijkt verder dat voor "satanman" (non-commissioned officers) – zoals op uw badge vermeld staat – een opleiding van negen jaar vereist wordt. Uw verklaringen dat u tijdens uw werk voor de ANCOP steeds checkpoints op een weg zou bemannen en auto's zou controleren valt ook maar moeilijk te rijmen met informatie over de ANCOP waaruit blijkt dat de missie van ANCOP bestaat uit handhaven van de openbare orde in de zeven grootste steden van Afghanistan, te dienen als "rapid-reaction force" ter ondersteuning van de Afghaanse politie in noodgevallen en een mobiele politieaanwezigheid bieden in gebieden met een hoge dreiging. In hun training van zestien weken wordt de nadruk gelegd op controleren van menigtes, stedelijke tactische operaties, tribale relaties en ethiek. Dat u verklaart steeds auto's te hebben moeten controleren op checkpoints doet, gezien bovenstaande informatie, verdere twijfels rijzen.

Verder verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat uw eerste periode in Helmand vier maanden bedroeg (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 8). Tijdens het tweede gehoor verklaarde u dat die eerste periode in Helmand zes maanden bedroeg (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u dat het misschien vier maanden was, dat het lang geleden is en dat het niet in uw geheugen blijft (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 12). Tijdens het eerste gehoor verklaart u dat u tijdens de tweede periode in Helmand zes maanden daar werkte (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 12). Tijdens het tweede gehoor verklaart u dat u tijdens de tweede periode in Helmand er vier of vijf maanden verbleef (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 12). Gezien u maar twee periodes in Helmand verbleef en dat uw werkzaamheden voor politie de aanleiding was van uw vervolging door de taliban, is dit vreemd."

Verzoeker benadrukt in het tweede middel dat hij wel degelijk bij de "Afghan National Civil Order Police" (ANCOP) werkte en dat hij verschillende foto's heeft voorgelegd waarbij hij aan het werk was in zijn uniform. Hij laat evenwel na om de concrete motieven van de bestreden beslissing over de door hem voorgelegde foto's (en politiebadge), met name dat deze niet kunnen overtuigen van zijn werk bij de ANCOP nu op de badge niets vermeld staat over de ANCOP er er slechts "Afghaanse Nationale Politie" op staat en dat ook op verzoekers uniform nergens ANCOP vermeld staat hoewel uit informatie blijkt dat dit wel op deze uniformen vermeld staat (zie adm. doss., stuk 12, map met 'landeninformatie'), te weerleggen of te ontcrachten of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in Afghanistan tewerkgesteld was bij de ANCOP.

Door er verder in het tweede middel nog op te wijzen dat hij coherente verklaringen heeft afgelegd gedurende de beide interviews op het CGVS over zijn beroep als politieagent, beperkt verzoeker zich tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name dat zijn verklaringen over zijn eerste en zijn tweede periode in Helmand tijdens het eerste verhoor tegenstrijdig zijn met zijn verklaringen daarover tijdens het tweede gehoor. Verzoeker verduidelijkt nergens met concrete elementen waarom hij meent dat de vaststellingen in de bestreden beslissing feitelijk onjuist of de gevolgtrekkingen die van de commissaris-generaal daaruit trekt onredelijk zijn.

In tegenstelling tot wat verzoeker in het tweede middel voorhoudt, wordt in de bestreden beslissing wel degelijk rekening gehouden met zijn verklaring dat hij analfabeet is. Zo kan in de beslissing immers het volgende worden gelezen:

“Verder wijzen nog enkele andere verklaringen over uw identiteit erop dat u niet heeft voldaan aan de plicht tot medewerking die van u verwacht wordt.

Zo verklaart u analfabeet te zijn (zie gehoorverslag dd. 25/11/2016, p. 3). Bij het tweede gehoor gaf u aan dat u over een Facebookprofiel beschikt en u gaf de naam van dit Facebookprofiel (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 19). U wordt vervolgens gevraagd of u kunt lezen of schrijven, waarop u antwoordt dat u dit niet kan (zie gehoorverslag dd. 06/06/2017, p. 19). Dit Facebookprofiel toont echter dat u een reactie schrijft bij een foto. Daarenboven hebt u verschillende foto's geplaatst, video's gedeeld en informatie over uzelf geplaatst en staat er op uw Facebookprofiel te lezen dat u studeert aan de universiteit van Leuven (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).”

Waar verzoeker stelt dat zijn facebookpagina door zijn vrienden wordt onderhouden, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Tijdens het gehoor van 6 juni 2017 verklaarde verzoeker enkel dat een andere jongen dit profiel voor hem had aangemaakt. Verzoeker gaat overigens in het geheel niet in op de opmerking in de bestreden beslissing dat zijn analfabetisme niet strookt met zijn verklaring lid te zijn van de ANCOP, waarvoor een lees- en schrijfvaardigheid van de zesde graad vereist is.

Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in Afghanistan tewerkgesteld was bij de ANCOP, laat staan dat hij omwille van zijn tewerkstelling aldaar problemen zou hebben gekend met de taliban.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (adm. doss., stuk 13, map met ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente en terechte redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De bestreden beslissing luidt dienaangaande als volgt: *“De door u neergelegde taskara, de Kabulbankkaart en het opleidingscertificaat doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Door de wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben Afghaanse documenten slechts enige bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien is het opvallend dat uw taskara uit 1391 afgestempeld is met een stempel van 1383. Ook de badge en de foto's kunnen niet overtuigen van uw werk bij de ANCOP. Op de badge staat niets vermeld over de ANCOP. Er staat slechts “Afghaanse Nationale Politie”. Ook op uw uniform staat nergens ANCOP vermeld hoewel uit informatie blijkt dat dit wel op deze uniformen vermeld staat.”*

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ook het certificaat van de dorpsoudsten van het dorp Kas Aziz Khand van het district Qarghai, dat verzoeker ter terechtzitting bij aanvullende nota neerlegt, is niet van aard om deze appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Gelet op deze vaststelling en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit onmiskenbaar blijkt dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in het land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn (adm. doss., stuk 12, map met ‘landeninformatie’, document nr. 10, COI Focus *“Afghanistan Corruptie en valse documenten”*, 27 juni 2013), kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker ter terechtzitting bij aanvullende nota voorgelegde verklaring van de dorpsoudsten.

Nu gelet op het voorgaande geen geloof wordt gehecht aan zijn profiel als lid van de ANCOP, verwijst verzoeker in het derde middel niet dienstig naar het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 19 april 2016, waaruit duidelijk zou blijken dat hij gevisieerd kan worden omwille van zijn werk bij de politie.

Een onderzoek naar de voor verzoeker voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Afghanistan is te dezen irrelevant daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat aan verzoekers Afghaanse nationaliteit niet wordt getwijfeld. Zoals hoger werd vastgesteld, maakt verzoeker echter niet aannemelijk afkomstig te zijn uit het dorp Kas Aziz Kahn, in het district Qarghayi van de provincie Laghman, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zijn betoog in het vierde middel met betrekking tot de veiligheids- en humanitaire situatie in Afghanistan in het algemeen is dan ook niet dienstig.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die in zijn hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS tot twee keer toe uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.10. De middelen zijn, in de mate dat ze ontvankelijk zijn, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN